

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123010755
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4123010755.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Lubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c/, odsek 6 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14.02.2024, sp. zn. 6T/36/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. apríla 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c/, odsek 6 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

od bližšie nezisteného obdobia začiatkom roku 2020 až do dňa 19.01. 2023, na neznámom mieste od neznámej osoby, neoprávnene bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR zadovážoval psychotropnú látku metamfetamín zvanú „pervitín“, a to pre osobnú spotrebu, ale aj za účelom predaja alebo poskytnutia konečným užívateľom drog, tento prechovával v mieste svojho trvalého pobytu v C., ako aj všade tam, kde sa zdržiaval a počas osobného stretnutia, resp. po predchádzajúcom telefonickom rozhovore, v C. a okolí predával obvykle jednu dávku drogy pervitín za sumu 10 € alebo ju konzumentom poskytol bezodplatne, a to najmä D. E., D. F., A. G., H. I., H. J., ako aj iným doposiaľ nestotožneným osobám, pričom účinná látka drogy zvanej pervitín - metamfetamín je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 6 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona ho súd zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd uložil obžalovanému podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona, ochranný dohľad v trvaní 2 roky a podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona určil obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej výživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia veci a to: 1ks mobilný telefón zn. K., typ: L. K. L. M., bielej farby, N.: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, N.: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, s vloženými SIM kartami C. H. č. XXXXXXXXXXXXXXXX a XXX SK č.

XXXXXXXXXXXXXXXX, a 1 ks mobilný telefón zn. H., typ: L. O. H. P. A., bledomodrej farby, IMEI Q. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, s vloženou SIM kartou C. H. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktoré sú evidované v zozname doličných vecí vedených na G. R. A. S. T. U. pod číslom X/XXXX s tým, že podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný, čo do výroku o vine a výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v rámci dokazovania nebolo preukázané, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené v obžalobe Okresnej prokuratúry Topoľčany, vznikli tu jednoznačné pochybnosti o jeho vine, minimálne však v otázke právnej kvalifikácie skutku, čo opiera jednak o svoju výpoveď, ako aj jednotlivých svedkov. Uviedol, že svedok D. E. vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne poprel, že by mu kedy predal, zadovážil alebo iným spôsobom poskytol omamnú látku a rozpor so svojou výpoveďou z prípravného konania hodnoverne vysvetlil. Ďalej uviedol, že pravdivosť jeho výpovede je podporená aj svedeckou výpoveďou D. F., ktorý na hlavnom pojednávaní 30.10.2023 trval na tom, že on mu nikdy žiadne omamné látky nezabezpečil a rozpor s výpoveďou z prípravného konania vysvetlil svojím zlým zdravotným stavom v čase výsluchu v prípravnom konaní. U svedeckej výpovede H. I. zdôraznil, že sa jedná o psychiatrického pacienta, ktorý sa liečil vo T. S. a má pochybnosti o jeho schopnosti správne interpretovať prežitú udalosť a zároveň poukázal na jeho rozporné výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania dňa 13.12.2023. Poukázal na ďalšie svedecké výpovede a to svedka H. J. – jeho výpoveď podporila pochybnosti o jeho vine, k výpovedi svedka A. G. uviedol, že sa nezakladá na pravde. Namietal, že prepis odposluchov telekomunikačnej prevádzky, ako nepriamy dôkaz jednoznačne nepotvrďuje, že by mal poskytovať alebo zadovážovať omamné látky, ale že bol iba nejakým spôsobom so svedkami v kontakte a to za účelom, ktorý on opísal vo svojich výpovediach v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom. Za významný dôkaz, ktorý súd prvého stupňa nezobral do úvahy, považoval skutočnosť, že pri domovej prehliadke neboli zaistené žiadne omamné látky, ani väčší obnos peňazí, či už v hotovosti alebo na bankovom účte, čo je pri tomto druhu trestnej činnosti a v takom rozsahu, ktorý sa mu klade za vinu, prinajmenšom neobvyklé. Má za to, že po vykonanom dokazovaní pred súdom prvého stupňa mu vina dokázaná nebola alebo minimálne vznikli odôvodnené pochybnosti o jeho vine, nebol jednoznačne ustálený časový rámec, v akom časovom období malo k trestnej činnosti dochádzať a nebola jednoznačne preukázaná skutočnosť, že mala byť trestná činnosť páchaná na viacerých osobách, čo vylučuje kvalifikačné predpoklady podľa § 138 písmeno b/ Trestného zákona a keďže nedokázaná vina má rovnaké procesnoprávne účinky ako dokázaná nevina, je toho názoru, že by mal byť s poukazom na zásadu in dubio pro reo oslobodený spod skutku, ktorý sa mu klade za vinu v celom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/36/2023, čo do výroku o vine a čo do výroku o treste, ako aj vo výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a zároveň podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozsudkom rozhodol, že sa oslobodzuje spod obžaloby v celom rozsahu z dôvodu § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nad rámec dôvodov uvedených v odvolaní doplnil, že pri tak závažnej trestnej činnosti musí byť táto dostatočne zdokumentovaná a potvrdená vierohodnými dôkazmi, dôkazy vykonané OČTK a súdom nepodporujú argumentáciu obžaloby. Ďalej uviedol, že v danej veci nie je daný ucelený súhrn priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodit' logické závery o skutkových zisteniach, namietal nepreukázanie dostatočnej účinnosti omamnej látky, ktorá je spochybnená napr. výpoveďou svedka J., z výpovede ktorého sa preukázalo, že to, čo mu obžalovaný predal, nakoniec ani nebol pervitín. Taktiež poukázal, že na základe výsledkov domovej prehliadky bolo zistené, že u obžalovaného neboli nájdené žiadne omamné látky a vzhľadom na absenciu takéhoto dôkazu, preto nemožno považovať výpovede svedkov za vierohodné dôkazy. V ostatnom odkázal na písomné dôvody odvolania obžalovaného a taktiež namietal i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako závažnejší spôsob konania podľa § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona.

V konečnom návrhu navrhol rozhodnúť v súlade s návrhom v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnil s tým, čo uviedol jeho obhajca, nič iné uviesť nechcel a v konečnom návrhu sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, odôvodnený a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné. Navrhol odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (výrok o vine, ako aj výrok o treste), proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní už orgánmi činnými v trestnom konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku, a ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o uloženom mu treste.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsoby vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku aj z dôvodov vyššie uvedených preto vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Súd I. stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd I. stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, s ktorými sa aj krajský súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na správne a úplné poukazuje

Odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, zavinenie ktorého na jeho spáchanie je preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré aj podľa názoru krajského súdu súd I. stupňa vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje niekoľko dôkazov a to jednak priamych aj nepriamych, pričom v prvom rade sú usvedčujúcimi dôkazmi vo vzťahu k zavineniu obžalovaného na spáchaní skutku výpovede svedkov D. E., D. F., A. G., H. I. a H. J.. Tieto dôkazy krajský súd považoval za dôkazy získané zákonným spôsobom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku o výsluchu svedkov a vykonané za zachovania práva obžalovaného na obhajobu, pričom nie sú jedinými usvedčujúcimi dôkazmi, o ktoré sa opiera súd I. stupňa a nie sú spochybnené, okrem výpovede obžalovaného, žiadnym z vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o výpoveď svedka D. E., je síce pravdou, že tento na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď v časti, že omamné látky si od obžalovaného nezabezpečoval, avšak jeho výpoveď z prípravného konania, bola na hlavnom pojednávaní riadnym procesným postupom prečítaná, výpoveď z prípravného konania bola vykonaná zákonným spôsobom tak, ako už krajský súd uviedol, za zachovania práva obžalovaného na obhajobu, t. j. v prítomnosti obhajcu obžalovaného a navyše tento svedok na hlavnom pojednávaní vierohodne nevysvetlil zmenu svojej výpovede z prípravného konania a z jeho vysvetlenia zmeny výpovede na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že tento sa na hlavnom pojednávaní snažil účelovo zmierniť zavinenie obžalovaného, čo v žiadnom prípade neodôvodňuje spochybnenie vierohodnosti jeho výpovede z prípravného konania, kde zo spáchania skutku usvedčil obžalovaného, t.j. z poskytnutia omamnej látky obžalovaným a to v pravidelnom intervale. Tak je tomu aj v prípade výpovede svedka D. F., ktorý taktiež na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď, príčinu rozporov vo výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní riadnym procesným postupom prečítaná, vierohodným spôsobom nevysvetlil a taktiež táto skutočnosť nespochybňuje vierohodnosť jeho výpovede z prípravného konania, v ktorej výpovedi v prítomnosti obhajcu obžalovaného usvedčil obžalovaného zo spáchania skutku, konkrétne

z odovzdania omamnej látky, v niekoľkých prípadoch za finančnú odplatu, pričom uviedol aj počet prípadov, v ktorých si od obžalovaného omamnú látku kúpil a aj časové rozpätie, v ktorom si omamnú látku kupoval, kedy si ju kúpil naposledy a akým spôsobom sa s obžalovaným skontaktoval. Pokiaľ ide o svedkov I., J. a G., ide o výpovede, ktoré zo spáchania skutku obžalovaného priamo usvedčujú. Navyše s výpoveďami týchto svedkov korešpondujú aj prepisy záznamu telekomunikačnej prevádzky monitorovaného telefónu registrovaného na obžalovaného, z obsahu ktorej možno vyvodiť, že takýmto spôsobom obžalovaný dohadoval stretnutia za účelom odovzdania omamnej látky jednotlivým užívateľom, resp. odberateľom. Z výpovede jednotlivých svedkov v prípravnom konaní nie sú dané ani žiadne dôvodné pochybnosti, že v prípade distribúcie omamnej látky jednotlivým svedkom sa nejednalo o konkrétnu omamnú látku – pervitín a to aj z výpovede svedka E., ktorý uviedol, že on konkrétne pervitín pozná, mal naň účinok predpokladaný užitím pervitínu, tak je tomu aj v prípade svedka F. a ani z výpovedí ďalších svedkov nevyplývajú žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť čo i len pochybnosť, že obžalovaný jednotlivým svedkom odovzdával, resp. predával nejakú inú látku a nie konkrétne pervitín. Z výsluchu jednotlivých svedkov je možné bez dôvodných pochybností ustáliť aj čas spáchania skutku obžalovaným. Z vyššie popísaných dôkazov bolo teda bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný si omamnú látku zabezpečil, túto prechovával a následne tieto ďalej distribuoval najmenej trom ľuďmi.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného, že v danom prípade na kvalifikovanie konania obžalovaného nemožno použiť ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona, krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej Republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR z roku 2015 pod číslom 15, podľa ktorého pri trestnom činne podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písmeno a/ až c/ tohto ustanovenia (teraz podľa Trestného zákona v znení účinnom od 1.5.2022 v odseku 4 písmeno a/ až c/) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku na viacerých osobách podľa § 138 písmeno j/ Trestného zákona a § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona (teraz podľa Trestného zákona v znení účinnom od 1.5.2022 podľa § 172 odsek 6 písmeno b/), pričom skutok uvedený v rozsudku súdu I. stupňa spáchaní činu na viacerých osobách zodpovedá, pretože obžalovaný odovzdal najmenej trom ľuďmi uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku drogu a to na účel konečnej spotreby.

Vzhľadom na vyššie uvedené, aj krajský súd mal zavinenie obžalovaného za dostatočne preukázané a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c/, odsek 6 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a stotožňuje sa s úvahami súdu I. stupňa o nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti a to ani podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, napriek skutočnosti, že na obžalovaného sa hľadí ako keby nebol odsúdený, pretože nemožno konštatovať vedenie bezúhonného života obžalovaným. Skutočnosť, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, má za následok, že vzhľadom na tieto odsúdenia nemožno u obžalovaného konštatovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona. Súd I. stupňa dôsledne zohľadnil pri ukladaní trestu jednak osobu obžalovaného, u ktorého prihliadol, že sa na neho hľadí, ako keby nebol súdne trestaný, dostatočne vyhodnotil mieru závažnosti jeho konania a spôsobený následok, správne u obžalovaného nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by v prípade jeho osoby odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, ktoré neodôvodňuje ani osoba obžalovaného a ani okolnosti prípadu. Trest uložený obžalovanému je preto trestom zákonným a primeraným, pričom z dôvodu absencie odvolania prokurátora, nie je možné obžalovaného zaradiť do prísnejšej nápravno-výchovnej skupiny, vzhľadom na ustanovenie § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona. Výrok o ochrannom opatrení v podobe ochranného dohľadu zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.